

Activisme is goed, ook voor de bedrijven die doelwit zijn

Het overnamespel rond AkzoNobel roept de vraag op wie de baas is bij een bedrijf. De voor deze taak aangestelde bestuurders? Een grootaandeelhouder? Of hebben activistische aandeelhouders van buiten de scherpste focus voor strategische keuzes?

Spanning tussen aandeelhouders en de heren en dames die bedrijven namens alle stakeholders leiden, is van alle tijden. In een ver verleden waren de eigenaren van bedrijven ook zelf de managers. Maar het eigendom van de meeste bedrijven is versnipperd geraakt onder pensioenfondsen, investeringsmaatschappijen en particuliere beleggers.

“Managers denken te vaak dat een bedrijf een speeltje van ze is”, zegt Charles Elson, directeur van het Weinberg Center for Corporate Governance van de University of Delaware. Aandeelhouders raken soms in bittere gevechten met bestuurders. Maar volgens Elson komen ze terecht op voor hun rechten. Volgens de Amerikaanse hoogleraar is een groter machtsevenwicht gunstig voor het welzijn van een bedrijf. “Activisme is goed, blijkt uit verreweg de meeste praktijkvoorbeelden. Het is eenvoudigweg goed voor een onderneming als bestuurders ter verantwoording worden geroepen.”

Hoewel managers vaak zelf ook aandelen hebben in de bedrijven die ze besturen, kunnen hun belangen botsen met de eigenaren als het bedrijf groeit en meer aandeelhouders krijgt. In de jaren tachtig van de vorige eeuw kregen aandeelhouders steeds meer een voet tussen de deur bij bedrijven ten koste van het management. Vijandige overnames door partijen die stiekem buiten de beurs om belangen opbouwden waren schering en inslag.